

Nr 422.

Av herr **Olsson, Oscar**, och herr **Norman**, i anledning av
Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om domkapitel m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 241 föreslås en anordning för domkapitlen, varigenom de från sin nuvarande karaktär av »lektorskapitel» skulle förändras att bli lämpligare organ för sina rent kyrkliga uppgifter genom att svenska kyrkans präster där bleve majoritet bland ledamöterna. Läroverkens inflytande skulle helt elimineras genom att bestämmelserna om att vissa lektorers medlemskap i domkapitlen bortföle.

Inga invändningar kunna i och för sig resas mot en förändring som avser ett bättre främjande av fromhetslivet inom svenska kyrkan. Men den ifrågasatta förändringen har under nuvarande förhållanden verkningar av rätt ödesdiger natur på ett annat minst lika viktigt kulturområde. Domkapitlen äro nämligen nu mellaninstans för vårt skolväsen, av betydelse särskilt för folkskolan, och i denna mellaninstans skulle nu de prästerliga intressena bli helt dominerande. Under generationer har man strävat för vårt skolväsens sekularisering, och det torde vara mindre välbetänkt att nu inte endast tvärt avbryta den utvecklingen utan rent av gå tillbaka och förstärka det kyrkliga inflytandet över skolan.

Departementschefen säger därom följande: »Härtill kommer ytterligare, att, såsom jag redan i mitt nämnda föregående anförande den 31 maj 1934 erinrade, förslag tid efter annan framkommit om folkskoleärendenas överflyttning till särskilda mellaninstanser. Även om det kan vara ovisst, huruvida och när sådana komma att inrättas, läser det vid dylikt förhållande dock vara påkallat, att skolärendenas behandling i de nya domkapitlen så ordnas, att deras överförande till annan myndighet må kunna ske utan något mera kännbart ingrepp i kapitlens organisation».

Om departementschefen anser att det kan komma att visa sig onödigt med mellaninstanser, ha vi ingenting att erinra däremot. Genomföres den principen, ha vi säkerligen inga invändningar att *då* göra mot den nu föreslagna anordningen av domkapitlen. Men det synes oss ligga i sakens natur att denna fråga först bör vara löst, innan förändringen vidtages. Representanterna där ännu något år av det kulturinslag, läroverkslektorerna utgöra i domkapitlen, torde för övrigt inte innebära några vådor för domkapitlens kyrkliga arbete.

På grund av vad vi ovan anfört, hemställa vi,
att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition
nr 241.

Stockholm den 29 april 1936.

Oscar Olsson.

David Norman.
